

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Januárius' 31-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

Konstantin Cesarevits Nagy Hertzeg
illy levelet küldött Jan. 1-ső napján Miklós
Császárhoz:

„Legkegyelmesebb Úr! Szerentsém
vala belső megilletődéssel venni Császári
Felségednek. Felséges Rescriptumát,
melly által a' maga igen kedves Orosz
Birodalom' ösi thrónusára lett örvendetes
fellépését jelenti: „Az Orosz Birodalom'
„legfőbb törvénye — melly mind azokra
„az Országokra nézve, hol az állandóság
„az ég' jó ajándékának tartatik lenni, leg-
„szentebb törvény — az Isten' kegyelmé-
„ből Uralkodó Felség' Akaratja.“ — „Fel-
séged akkor, midőn ezen akaratnak ele-
get tett, a' Királyok' Királyának akarat-
ját tellyesítette, kinek kormányozása és su-
gallásai által e' földi Fejedelmek az illy
fontos tárgyakat elintézik. Végre hajtódék
a' Szent Akarat. Midőn én ebben segítő
eszköz valék, tsak kötelességemet, tsak
egy leghüségesebb alattvalónak egy leg-
jobb indulatú testvérnek, 's egy olly Orosz-
nak kötelességét tellyesítettem, a' ki kevély
azzal a' szerentsével, hogy az Istennek és
a' Császárnak akaratját tellyesitheti. A' Min-
denható Teremtőnek könyörületessége,
melly az Orosz Birodalomról 's ennek Fel-
séges thrónusáról illy nagyon gondosko-
dik, melly a' nemzetre már illy sok ke-
gyelmeit kitöltötte, és a' melly a' maga
Szent Törvényét megőrzi, Felségednek
Vezérlője, Tanítója leszen! Legkegyelme-
sebb Uraságodnak. Ha a' töllem kitelhető erő,

mellyet én a' thrónus' szolgálatjára, annak
küszöbeire letenni mindenkor kész leszek,
azt a' terhet, mellyet az Isten a' Felséged'
vállaira tett, könnyebbé teheti, úgy
ezen erő magát azon határtalan hajlandó-
ságban, hűségben, engedelmisségben és
buzgóságban fogja kimutatni, hogy a' Csá-
szári Felséged' Felséges akaratjának meg-
felelhessek. Legkegyelmesebb Úr! én a'
Mindenhatóhoz járulok imádságommal,
hogy az ő szent és láthatatlan Gondvise-
lése, Felségednek adjon állandó jó egéssé-
get, hosszú életet, és hogy a' Felséged'
nagy híre neve, melly a' Fejedelmek' ditső-
sége, maradékról maradékra menjen ál-
tal. Vagyok Legkegyelmesebb Úr, a' Fel-
séged' Leghüségesebb Alattvalója: — „K o n -
s t a n t i n Cesarevitsch.

„Költ Varschauban, Jan. 1-ső nap-
ján, 1826-ban.

Jan. 1-sőjén, mint az Orosz új esz-
tendőnek első napján, illy Rendelést hir-
dettetett-ki, a' Császár, mint thrónusra
lett lépésének meginnepléséül szolgáló ke-
gyelmek' nyilatkoztatását: — 1. Azon go-
nosztévőknek, kik az ő Cs. Felsége' thró-
nusra lett lépése, az az December' 1-ső
napja előtt, a' Hóhér' kezén való által esés-
re, 's számkivetésbéli vason való munká-
ra, ítéltettek vala; első büntetéssek alól
feloldoztatnak — 2. Azok kik testi fenyit-
tetésre 's Sibiriába lejendő szállittatásra
ítéltettek, hasonlóképpen feloldoztatnak
első büntetéssek alól — 3. Azoknak, kik
a' Kintstárnak 2000 Rubelnél többel nem
adósok, az ő adósságok elengedtetik —

4. Azon személyek, kik a' Státusnak tartozó adósságért fogságban vagynak 's az ő tartozások 2000 Rubeleknél többre nem megy, elbocsátatnak és semmit se tartoznak fizetni — 5. A' földtől és földtől való adóbéli több esztendei hátrálások, így a' pálinkafőzés és út-tsinálási adókbéli hátrálások is, etc, mellyek 1825 kig terjednek, ezen adózusoknak csak egy esztendeji summájokra szállittatnak-le.

B é c s.

Az itt, B é t s cím alatt kijött, következő Előadást, melly ámbár némelly Frantzia ujságok ellen van ugyan intézve, de éppen nem ezen tekintetből, hanem azért, hogy, ha mindjárt az elején el nem vették, azután sok fontos tudnivalók találtatnak benne, bizodalommal ajánljuk mind azoknak az Olvasóknak, kik előtt a' ma folyó dolgoknak fontossága esmeretes — (Ezek is az Orosz Birodalmat tárgyazzák): — „

„Minekutánna ezen rosszul tudósított Publicistáknak hebehurgya pennájik, tizennégy napok alatt, a' magok képzelt felvilágosító magyarázataikkal, pedig a' mellyek a' valóságot még nagyobb homályba borították, szemtelen véleményekkel, hiú jövendölésekkel 's álnok sugallásokkal, megszámlálhatatlan levél-lapokat töltöttek-be, már most kifogytak végezetre azon első tárgyból melyből mérges tegyvereiket eddig készítették. A' Császári testvérek között eléfordult nagy lelku V e t é l k e d é s n e k historiája, az ezt illető Aktáknak kihirdetése által, tellyes felvilágosodást kapott. Minden igazságos emberek, kik ítélet-tételeik által a' történeteknek kifejtődését megelőzni nem szokták, már ki vagynak elégittetve; emé' fogadatlan Prokátorok ellenben, kik a' dolgok' kifelytődését feltett czéllal nem akarták megvárni, azért, hogy azonközben a' világot önn' kényi

magyarázatokkal 's mesterséges ijesztgetésekkel, nyughatatlankodtassák, első munkájikat már végre hajtották. De, 19 huszad része füstbe ment mesterkedéseiknek; de nem is voltak mértök fundamentomos krisissre.

„Hanem már most más tárgyat vettek-fel. A' Desemb. 26-kán eléfordult véres történeteknek igaz eredete 's minémüségei mindenek előtt tudva vagynak. A' miket mi már erről tudunk 's a' miket ide hátrább minden Országok meg fognak tudni, világosan bizonyítják, hogy a' Petersburgi támadás nem egy szempillantatnyi egymás' megnemértésének vagy valamelly lelkiismereti megsaló kételkedésnek, hanem mély és széles kiterjedésű özszeesküvésnek munkája vala, 's a' melly nem egyébre, hanem egy politikai revoluzzióra, az egész Császári Familiának kioltására 's az Orosz Birodalomban fennálló Constitúciónak felfordittatására czélzott.

„Czéljokat végre nem hajthatván, mit fognak most ezen Párisi revoluziós emberek tselekedni? a' mit más illy alkalmatosságokkal tselekedtek. Vagy a' legnyilvánosabb történeteket tagadni fogják, vagy az özszeesküvés' szerentsétlen áldozatait, gyáva eszközöknek 's megsalotott Pátriótáknak nevezik. Ámbár még Január. 18-kán nem voltak a' Párisi revoluziós Szövetségesek telyesen tudósítatva a' Petersburgi támadásnak rájuk-nézve szerentsétlen kiötéséről, úgy hogy a' Csillag még 19-dikben is csak homályosan és mintegy félelmesen emlékezett felőlle, a' Journal-des-Debats mindazáltal már ekkor se tartoztathatta-meg magát attól, hogy az özszeesküvésnek már név szerént esmeretes tagjait, nem csak hogy mentegesse, hanem tselekedeteiket helybe is hagyja. Itt következik ezen ujságból szórol szóra egy darab Czikkely, melyből minden láthatja, hogy melly buzgósággal 's melly bizo-

nyosság-mutatással hozzá látnak ezen emberek a' magok munkájokhoz: — „

„A' Hertzeg Trubetzkoí' elfogatása (ezek a' Journal' szavai), meg-gondolásra méltó tárgy. Ezen fényes szü-
 „letésü, sok vagyon és elmésség által meg-
 „külömböztetett Úr, lehetetlen hogy ré-
 „szeg katonák által ragattatott volna a'
 „támadók közzé“ — (Nem! Így szoll a'
 Bétsi tudósító. Ezt senki se' veti a' Her-
 tzeg' szemire. Sőt inkább az a' szerentsét-
 lenség, hogy ő és özszeesküdt társai úgy
 megalázták magokat, hogy a' tudatlan ka-
 tonáknak és a' megtsalatott népnek eltsá-
 bítójikká lettek) — „s vétetett volna a'
 „nep' seprejével való barátkozásra. Ha a'
 „Demagogia' indulatosságai egész az Orosz
 „Birodalom' szívéig behatottak volna is, hoz-
 „zá még is soha el nem juthattak volna.
 „Ő, egy Fraszia Vándornak leányát fele-
 „ségül vévén, 's egy nagy tapasztalásu
 „Diplomatikusnak Lebzelter úrnak (a'
 „ki mint Nagykövet a' Madridi véres tör-
 „ténethél is, a' hol Murat 1808-ban Máj.
 „2-kán sok népet felmészároltatott) jelen
 „volt az előtt, hogy mint hasonló Nagy-
 „követ Petersburgba rendeltetett volna)
 „Sógora lévén, már ezen nagy Familiai
 „özszeköttetések által azon Politikai syste-
 „mához vala tsatoltatva, a' melly most
 „Európában uralkodik. Őtet (Hertz. Tru-
 „betzkoit) tehát, midőn Konstantin
 „Nagy Hertzegét védelmezte, semmi egyéb
 „indító ok nem vezérelhette, hanem tsak
 „a' katonai megesküvés eránt viseltető
 „tisztelet, 's az az elkámulás, hogy ezen
 „esküvést megtagadhassa, a' nélkül, hogy az,
 „kinek hűségére maga Miklós Nagy Her-
 „tzeg is megesküdött vala, őtet az elől fel-
 „oldozta volna, végre az ő emez Akták
 „méltósága eránt való kételkedése, mellye-
 „ket a' formátlan és kezesség nélkül szü-
 „kölködő kihirdetés, még az előbbeni es-
 „küvésnek jelenlétében, a' népnek és ár-
 „mádnak a' megvizsgálásra kitétek vala.

„E'szerént az ő egész vétke tsak egy ros-
 „szúl-értett kötelességi érzés vala. Ennek
 „meggondolása által fel kell néki a' Fran-
 „tzia Royalisták' szemekben a' vád alól ol-
 „doztatni; 's azt is reménlhetjük, hogy
 „Miklós Császár, nem lévén olly kemény,
 „mint a' mi megfizettetett Publisistájink,
 „azon emberben, ki mindenre egyébre
 „tsak árulásra nem vala kész, egy jó lel-
 „kiesmeretü Szolgát fog megesmérni.“

Az igazságnak illy goromba's illy ma-
 gának tsalhatatlanságot tulajdonító hangon
 való eltekerései (ezek itt a' Bétsi tudósító
 szavai) nem maradhatnak felelés nélkül.
 A' világ még elég jókor meg fogja hallani,
 hogy mit kellessék emez úgy mondatott
 részeg katonák' megtévedéseik-
 ról tartani. Hanem, mint hogy Princz Tru-
 betzkoinek azon özszeesküvésben lett ré-
 szesülése, a' melynek első kiütésére a'
 thronusi következtetést illető kérdésnek egy
 szempillantatig kétségesnek látszosága szol-
 gált fogásul, már többé semmi kétség alá
 nintsen vettette, erre nézve legkissebbet
 se késedelmezünk egy magános levélből,
 melynek hitelessége felől tellyes kezessé-
 get válolunk, vett kivonás által megmu-
 tatni, hogy mennyire érdemelje-meg Princz
 Trubetzkoí, egy roszzúl értett köte-
 lességi érzés által megtsalatott jó lelkie-
 meretü Szolgának nevét, 's hogy valyon
 a' Konstantin Nagy Hertzeg' jusainak
 védelmezésére czélzott-é ő, 's hogy, hogyan
 védelmezte azt? — „

„A' mi elszörnyülködésünk — így szoll
 „a' magános tudósító — nem kitsiny vala,
 „midőn értésünkre esett, hogy Princz
 „Trubetzkoí, a' Gróf Lebzelter n'
 „Sógora, nem tsak gyanuba jött legyen,
 „hanem tulajdon vallástétele által is meg-
 „győzöttetett a' felől, hogy ezen esztelen
 „és büntetést érdemlő próbatételben fő
 „jádzó személy volt legyen. Mi azt gon-
 „dóljuk, hogy őtet jól esmertük. Ő egy
 „ifjú és néminémü esmeretségekkel bíró

ember vala; jámbor mint a' bárány; tsendes, munkás, házi, és igen jó férj; az érzékenykedésig puha. Mindazonáltal csak ugyan azon tigrisek' csoportja' vezérlőjévé tuda lenni ez az érzékeny emberbarát és ez a' jó férj, a' kik, ha czélzásaikat végre hajthatták volna, sok jó férjes asszonyokat özvegységre juttattak volna, 's a' kiknek első eledelül az egész Császári Familia kitétetődött volna. Ő a' verekedés' napján elég gyáva vala arra, hogy társait és tanítványait oda hagyja, 's az alatt, míg ezeket ágyuk által kényszerítették az engedelmeskedésre, ő inak' fájdalmában szenvedvén az alatt Sógoránál tartzkodott és minden írásait, mellyek az ő bűnös voltának bizonyságul szolgáltak, házában hagyta hátra, 's végezetére, olly fogás alatt, hogy ezen ház azon piatzhoz, mellyen az ő társai illy szomorú véget értek vala, igen közel volna, Gróf Lebzeltert ment által, ki az ő bűnös volta felől még legkissebbet se tudott. Gyanithatóképpen azt reménlette, hogy egy idegen Követ' házának megsérthetlensége néki oltalmúl fog szolgálni, 's e'képpen a' maga Sógorát legnagyobb alkalmatlanságoknak tette-ki. Gróf Nesselrode reggeli 4 órakor oda menvén kérte Miklós Császár' nevében Gróf Lebzeltert, hogy Princz Trubetzkóit hívja-meg, hogy menjen Császár ő Felségéhez. Gróf Lebzeltert legkissebbet se késedelmezett ezen különös Katilinát, ki az azon napi veszedelmekből és strapáziából magát kinyugodni látszott, tudósítani. Egy Adjutáns betsületesen elkívánta tőlle a' kardját, 's magát a' Császárhoz vezette. Oda érkezvén a' Princz iparkodott mentegezni magát, hanem meglátván az elejébe tétetett papírosokat, a' Császár' lábai' elibe esett, 's kérte ő Felségét, hogy könyörüljön rajta és kegyelmezzon-meg életének. A' Monárkha e'képpen felelt néki: — „Ha az úr elég

„erősnek érzi magát lenni arra, hogy ezen gyalázaton és lelkesmereti furdaltatáson túl élhessen, megjelentheti Hitvesének, hogy élete vissza ajándékozott. Csak ezen egy az, a' mit az Úrnak ígérhetek. Ezen nyilatkoztatás után, ő, 's valami harmintz és néhány társai, várba vitettek.“

Leghátul illy megjegyzés találtatik a' Bétsi tudósításban: — „

„Mi annyival is több okainkat gondoltuk lenni, hogy az ezen tárgyról való hiteles eladást, mennyiben az, Princz Trubetzkóit illeti, közönségesse tegyük, mint hogy abban, a' mesterkedőknek nagy kedvekre egy olly Austriai Diplomátikusnak neve is fenn forog, kit egyéb eránt az ő közönségesen esmeretes Charaktere sokkal feljebb emel minden lehetőségnél, hogy őtet valamely rágalmazás érdekelhesse. E'mellett kötelességünknek is esmértük ezen környülállásokat addig közönségesse tenni, minekelőtte emez ellenes indúlatú Journalisták, a' szomszéd országok béli közönségeket ezen tárgyakról való sok új meséléseikkel 's hazugságaikkal megkeresnék, mellyek azoközben reménségünk szerént, mint minden előbbienek, úgy el fognak füstölgeni.“

Magyar Ország.

A' Posonyi 6-dik számú Déák Ujságának az Országgyűlés' második Felírásából készített Kivonásait mi is kiadtuk ugyan a' 8-dik számú M. Kurírban: hanem az olta jobban megfontolván a' dolgot, jónak tartjuk ezt, és ennekutánna a' következőket is mindenkor azon eredeti Magyar nyelven kiadni, mellyen az e'féléket az Országgyűlés a' Déák mellett kiadatni szokta, a' Déákat ennekutánna el-mellőzvé, annyival is inkább, hogy több Aszszonyság-Olvásokkal is van szerentsénk

ditsekedni, kik az e'-féléket szint-úgy szeretik érteni és olvasni, mint férjfiú Olvasójink:

Most tehát itt következik eredetiképpen is az a' Felírás, melly néhány napok előtt, magyarul és deákul (nem németül, mint a' 8-dik M. Kurír 61-dik lapja 2-dik hasábjának alólról számítva 7-dik sorában a' megsikámlott penna írta vala) Bétsbe felküldetett: —

F e l í r á s a

az Ország Rendeinek, melly az Ország Constitutiója megerősítése dolgában az 1825. Esztendei November 26. napjáról költ Királyi Kegyelmes Rescriptumra feladatott.

*Felséges Császár és Apostoli Király!
Legkegyelmesebb Urunk!*

Felségednek mult November Hónap' 26-kán a' mi October 22-kén tett alázatos Felírásunk, és erre az említett November Hónap' 9-kén következett Királyi Válaszó Levele eránt hozzánk bocsátott kegyelmes Rescriptumát, mellyel sarkalatos Törvényeink épségben való megtartatása felől származott, a' törvényes közbenjárás utján Ő Császári Királyi Herczega, az Ország' Nádor Ispánnya által, kérésünkhöz képpent, Felséged' eleibe terjesztett aggodalmunkat, megnyhíteni méltóztatott, — Jobbágyi tisztelettel, és belső háládatos érzéssel vettük.

Mert jóllehet Felségednek azon kegyes és állandó akarattyába, melly szerint az Ország alkotmányát feltartani kívánnya, mindenkor bizodalmunkat helyeztettük; 's Felségedhez viseltető ezen bizodalmunkba, a' mi javunkra intézett Királyi hajlandóságának sokszoros bizonyosságai, és világos, 's magában a' fenn tisz-

telt Válaszó-Levélben is megújított kinyilatkoztatásai által megerősítettünk: mivel azomban a' dolgok' és idők' viszonyosságai által figyelmetesekké tétetvén, az az aggodalom foglalt el bennünket, ne hogy a' Felséged említett kegyelmes Rendelésében előadott magyarázattya azon okoknak, mellyeknek ama sérelem gyanánt előterjesztett, 's magát az Országos alkotmány' épségét érdeklő kedvetlen esetek tulajdonittatnak, és a' melly magyarázat a' Felséged szándékától különböző értelemben vétethetik, még valaha a' Nemzet' Jussait kérdésbe hozhassa, 's okot szolgáltatasson reá, hogy az érdeklött történetek a' Fő Hatalmat illető Jus foganatjának tulajdonittassanak, helyheztetésünket magunk és Polgártársaink' megnyugtatóására nem véltük eléggé gyámolítva lenni, valaméddig Jussainknak e' részben is épségben leendő megtartatása felől, Felségednek bővebben kifejező megnyugtatósa ahoz nem járul.

Megértvén annakokáért Felségednek Kegyelmes kinyilatkoztatásából, hogy válaszoló Levelének azon tartalma, melly a' mi alkotmányos Jussainktól és Törvényeinktől idegen igazgatásbéli Principiumokra látszatott mutatni, egyedül a' meglett dolog' történetének előadására szolgált, — azon megesett dolgokat pedig, mellyek a' sérelemre alkalmatosságot adtak és tulajdon szívének is szinte úgy kedvetlenek valának, sem a' következő időkben például, sem valamely szokatlan, és Törvényeink előtt esméretlen Jusnak támasztására, nem tsak felhozni nem akarja, sőt inkább az Önn-koronázáskori esküvésével megerősített, 's a' századok oltá tartó vele-élés és tapasztalás által felszenteltetett Országos alkotmányt, minden időben védni és megtartani kívánja; és azt is megesmerné, hogy az 1790/1-dik esztendei 19-dik Törvény Czikkely ellenére, a' segedelem dolgát, akár pénzben,

akár természetményekben, akár végtére Katona-állításban legyen arra szükség, az Ország-Gyűlésbeli tanátskozástól semmiféle szűn alatt, még a' rendkívül való esetekben se lehessen elvonni. Mind ezekért, és hogy kegyelmes gondolkozásának bővebb kifejezésével, lelkünknek nehéz aggodalmát elvévén, Jobbágyi mélységes tiszteletünket, igazság szeretetének, és atyai indulattyanak, újjabb megbizonyításával kegyelmesen megvigasztalta: mi a' legmélyebb és örök köszönetünket teszszük, és buzgó kívánságainkat újjítjuk, hogy a' Felséges Nagy Isten, a' Világnak Igazgatója, Felségedet Uralkodása alatt lévő Népeinek Boldogságára, sok esztendőig épségben tartsa meg. Egyszersmind esedezünk Felségednek,

Hogy nyugodalmunk vissza állításának telyességére, 's Jobbágyi háladatosságunk' bizonyítására Felségednek az Ország mindenféle magyarázáson fellyül helyezettett Jussai eránt tett kegyelmes nyugtató kinyilatkoztatásai Törvényé tétessenek, és a' Törvények' könyvébe örökre fenn maradjanak.

A' mi illeti fellyebb említett alázatos Felírásunknak több tárgyait, mellyekre nézve Felséged, atyai kegyessége szerint, magát hasonlóul kijelenteni méltoztatott: tartozó alázatossággal, de egyszersmind fájlalva veszuk észre, hogy az Adó dolgában kérésünk meg nem adatott; ámbátor az 1715-dik esztendei 8-dik Törvény Cikkely szerint, az adó' tárgya maga egész kiterjedésében Ország' Gyűlésére tartozik, és jelesen az Adó mennyiségét, az 1790/1-dik esztendei 19-dik Törvény Cikkely' értelmében, mindég az Ország' Gyűlésén, egyik Ország' Gyűlésétől, a' másik minden harmadik esztendő' előfordulásával tartandó Ország' Gyűlésig szükséges volna meghatározni; e' felett az 1811/2-dik esztendei Ország' Gyűlése alatt Februarius 1-ső napján Felségednek bé-

nyújtott alázatos Felírás is azt bizonyítaná, hogy az Ország' Rendei, az Adó mennyiségének, a' jövő Ország Gyűlésén lejendő meghatározására való Jussokat magoknak nyilván feltartották.

Noha azért az Adó dolgát további Ország' Gyűlési tanátskozás alávenni hajlandók vagyunk: azt mindazáltal Ön Maga Felséged kegyelmesen általlátja, hogy az Ország' Gyűlési ajánlason felül vett mennyiség beszámítására, 's nem tsak a' jövőndő, hanem minden előbbeni, az ezen tárgyban költ Rendelések napjától fogva számlálандó következeseknek elhárítására nézve is, kérelmünknek újjabb előterjesztését el nem kerülhetjük. Mellyhez képest alázatosan, de egyszersmind fiui nyilttszíjvel világosan kijelenteni kéntelenítettünk, hogy mi a' beszámítás igazságos voltáról belsőképpen megléven győzöttetve, magunkat köteleseknek esmérjük, azt kívánni, hogy midőn az adó dolga elrendelés végett fel fog vétettetni, elsőben is, és mindenek előtt a' tellyes beszámítás principiuma, melly külömben is fő figyelembe fog vétetni, a' jövőndő Adó mennyiségének meghatározásakor, Országosan állapíttassék meg, és tsak azon okból is, mivel magát az Adó ajánlását nem szokás Törvény Cikkelybe foglalni, a' mi lelki esméretünk' megnyugtatasára, az adózó nép' sorának pedig bátorságba való tételére elkerülhetetlen szükséges, hogy különös, eleve megerősítendő Cikkely által Törvénybe foglaltassék, mert mivel a' Törvény szentsége az adó értékének Ország Gyűlésén kívül lett megváltoztatása által szinte úgy, mint a' Katona állítás parantsolása által megsértetett, ha Felséged igazságszeretete és kegyessége ezen sérelmet el nem hárítja, az Ország alkotmányán ejtett sérelem egészlen meg nem orvosoltatik.

Az Ország-Gyűlésének 1791-dik esztendei 13-dik Törvény Cikkely értelmé-

hez képest minden harmadik esztendő elfordulásával mulhatatlanul lejendő tartására nézve mély alázatossággal esedezünk, hogy Felséged, ki Ön maga kegyelmesen megesméri, hogy az Országnak java, és boldogsága, az Ország-Gyűlésének a' törvényes határ időkben mulhatatlanul való tartásától függ: az erről szóló Törvények tellyesítése eránt tett Királyi fogadásának a' Törvények közé leendő iktattatását kegyelmesen megengedni méltóztassék. Nem különben

Felségednek azon különös kegyességétől lelkesítettvén, mellyel minket atyai indulattya szerént tökéletesen megnyugtanni kíván folyamodunk Felséged kegyelmességéhez az eránt is, hogy azon alázatos kérésünknek, melly a' következő Ország-Gyűlése' idejének, minden Ország-Gyűlése' végével előre lejendő meghatározatását foglalja magában, szívében helyet engedni, és minket a' kért Felsőges Rendeléssel kegyesen megvigasztalni méltóztassék. Ezen esedezésünk nem oda tzelez, hogy a' Királyi Jussokon sérelem ejtessék, mert minekutánna Felséged az Ország-Gyűlésének minden harmadik esztendőben való tartását alhatatosan feltette magában, az a' végre szolgáló határ-napnak az Ország-Gyűlése alatt való megállapítása által, maga a' Jus nem módosítottik, hanem a' kegyelmes Királyi helybehagyás mellett, tsak az idő határozatit meg, melyben azon Jus a' Törvények' értelmében gyakoroltassék. —

A' Magyar Királyi Helytartó Tanács' hathatóságára, úgy az Ulászló V dik Decr. 1-ső, VI-dik Decr 7. 8.; — 1681-dik esztendei 12-dik — 1790/1-dik esztendei 14 — 18-dik; — végre az 1805-dik esztendei 5-dik Törvény Czikkelyekre nézve kijelentett kívánságunkat, óhajtottuk volna ez által újabb erősségekkel is támogatni Felséged előtt: mivel mindazonáltal ezen tárgyak, az utóbbi tanátskozásokban külö-

ben is előfordulnak, kérésünk további sürgetését, a' maga idejére kívántuk feltartani.

A' mi a' Vármegyéknek az Országköz igazgatása tárgyaiban költsönös értekező Levelezéseit illeti: Felségednek azon kegyelmes végzését, hogy a' Vármegyéknek határtalan időktől fogva gyakorlott törvényes hathatósága e' részben is helyre állítván, új Törvény által megerősítettessék, mély alázatossággal köszönnük, és kívánságunkat Felséged kegyes szándékával, 's az 1792-dik esztendőben az Ország-Gyűléséhez botsátott Rendelésével egyezőleg, külön Czikkelybe foglalva, alázatossággal elejibe fogjuk terjeszteni.

A' kegyes Királyi Előadásokra nézve, mellyekben hogy serényen dolgozzunk, Felséged a' maga válaszában minket hathatósan inteni, és törvényes kötelességünkre figyelmeztetvén, arra serkenteni méltóztatik, hogy a' küldöttségi munkák' felvételének módját haladék nélkül eleibe terjesszük: alázatosan kijelentjük, hogy az azokban óhajtott előmenetelt, az késleltette eddig, hogy az Országos alkotmány' megerősítésére intézett tanátskozásaink által egészen elfoglaltattunk. Ezen akadály azonban már most tágulván, hogy Felséged' meghagyásának eleget tegyünk, az érdeklött munkák felől való alázatos véleményünket, alázatosan előterjesztjük; a' következőekben:

Mivel a' meglévő Systematicus munkák miben léte megvizsgálására általunk kinevezett Országos Elegyes küldöttségnek ide tsatolt Tudósításából úgy értettük, hogy nagyobb része azon munkáknak olly állapotban legyen, hogy minden további halasztás nélkül tanátskozásba vétethetik; azok pedig mellyek híjjánosok, részszerént ezen Ország Gyűlése alatt nevezendő Országos küldöttség által könnyen kipótoltathatnak, részszerént pedig, ugyan azon munkának több ágaival nintsenek olly szo-

rossan egybe kötötve, hogy a' készen lévő része' megfontolását akadályoztatnák; mi úgy tartjuk, hogy ezen munkákat, mellyeket vélekedésünk szerént, csak az idő vesztés miatt sem lehet újj küldöttség vizsgálása alá botsájtatni, egyenesen Ország Gyűlési tanátskozásba kellessék venni; és mivel a' nyomos vizsgálódásra nézve, mulhatatlanul megkívántatik, hogy az Ország Gyűlése Tagjainál meglégyenek mindezen Írások, mind azok, mellyek a' végrehajtott munkálodásnak sikerét elő-adják, mind egyéb azokhoz tartozók, mellyeknek a' tanátskozásban hasznokat lehet venni: Ez úttal arról is rendelés tétett, hogy az érdeklött tzelra tartozó Írások, mentől elébb nyomtatás által közre botsáttassanak.

A' mi magokat a' munkákat, 's azoknak a' felvételre vagy egészen, vagy kevésbé alkalmas voltát, külön külön illeti: alázatosan megjegyezzük:

Hogy a' Törvénykezésbeli munkára semmi észre vételünk nints.

Az Adó, és a' Katonáság tartását illető Tárgyban: noha ugyan az Adó Tárgyai öszve-írása nem lét miatt, — melly a' Nádor Ispányi Porták igazíttására nézve, valóságos kültst adhatna, következésképpen az Adó terhének, a' Törvényhatóságok között, helyesebb mértékkel való felosztásban utat mutatna — a' fel adott munka azon részére nézve, mellyet az említett öszveírásra kellene építeni, Tanátskozásba nem vétethetik; mivel mindazáltal ezen munkában, sok olyan tárgyak fordulnak elő, mellyek az öszveírás nélkül is elintéztethetnek, 's a' köz Igazgatás' szembetűnő könnyebbségére végre hajthatnak: a' Törvényhozás előre látó gondosságára tartozónak ítéltük, hogy valamit

csak az Adozó Nép sorsának könnyebbítésére most el lehet végezni, az máskorra ne halasztassék.

(Folytatása jövő pénteken következik).

Az onnét alól jövő Ujságlevelekben olvassuk, hogy Nagyméltóságú Grófné, született Gróf Sztárai Therezia Gróf Waldstein né ő Nagysága, életének 56-dik esztendejében N. Ungh Vármegyében Vinnán, e' h. 15-kén meghalt légyen. Mint a' Pesti Aszszonyi jótévű Egyesület' munkás tagja, már így is sok jót tett, de nem kevesebbé tündöklöttek az ő jóságos tselekedetei az ő házi magános körében is, és sokáig háládatossággal fognak rolla emlékezni minden hozzá tartozók, a' kik életében őtet az ő aszszonyi virtusaiért különösen tisztelték.

Budán e' h. 20-dikán hirtelen való halállal mult-ki e'-világból, G u t t a ü t é s miatt, egy Erdélyi érdemes Székely házánkfia, Bikfalvi F a l k a Sámuel Úr, ki is magát a' betü-metzésben Bétsben ifjú korában több esztendőig tökéletessítvén, itt remek munkájiért jutalommal is megtiszteltetett, 's végre az Universitas' Budai Könyvnyomtató házához rendeltetett, 's azt szép betükkal gazdagította, hol, mint ezen Nyomtató Intézetnek egyik tisztje, egész haláláig szolgált, melly e' hónap 22-kén, életének 62-dik esztendejében történt.

Díszes halotti pompával temettetett el. Utolsó halotti tiszteletet Kleynmann Úr a' Pesti Ref. Egyháznak T. T. Papja szép halotti beszéd által tett néki; melly Sz. Egyházhhoz a' boldogúlt tartozott.